

OORLOGSPROPHYLAXIS.

Brief te zenden aan het Hoofdbestuur van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst.

Ondergeteekenden zijn voornemens onderstaanden brief te zenden aan het Hoofdbestuur. Zij vragen alle collegae in den lande, die met hen instemmen en hun naam willen toevoegen aan de hunne, dit te berichten aan den eerst-ondergeteekende.

AAN HET HOOFDBESTUUR VAN DE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT
BEVORDERING DER GENEESKUNST.

Ondergeteekenden vragen Uw aandacht voor het volgende:

Ondergeteekenden zijn tot de conclusie gekomen, dat het wenschelijk is, dat de artsen actief gaan deelnemen aan de beweging, die alom in de wereld gaande is en aan kracht toeneemt: het voeren van oorlogen in de toekomst te voorkomen.

Wij zijn van meening, dat de medewerking van de zijde der artsen haar motivering vindt in de roeping der geneeskunst.

Deze roeping is de strijd vóór het leven en tegen alle factoren, die het leven bedreigen. Deze roeping is de bevordering van de geestelijke en lichamelijke gezondheid van den mensch en de bestrijding van alle factoren, die die gezondheid bedreigen.

De oorlog nu is de doodsoorzaak van millioenen menschen en brengt onnoemelijke schade aan alle klassen der bevolking. Hij is dus in strijd met de roeping der geneeskunst.

Weliswaar verzacht de geneeskunst door haar hygiënisch en therapeutisch werk de gevolgen van de oorlogvoering, maar zij moet ons inziens een stap verder gaan door er krachtig toe mede te werken, dat deze hulp in de toekomst niet meer noodig zal zijn.

Door de bijzondere positie, die de arts alom in de wereld inneemt, in het individueel en maatschappelijk leven, zal hij in nog veel sterkere mate de organisatie waarvan hij lid is, in deze zeer belangrijke zaak een invloed ten goede kunnen uitoefenen. De arts toch is van oudsher de raadgever van de menschen. Door zijn ervaring wordt hij menschenkenner bij uitstek. Hij heeft geleerd nuchter en zakelijk waar te nemen en toetst alles aan de norm. Hij bestrijdt alle overdrijvingen en excessen en leert steeds de menschen zichzelf en de buitenwereld objectief te beschouwen. Al objectiveerende houdt hij den mensch den spiegel voor.

Uit deze positie en taak van den individueelen arts vloeit de verplichting voort voor de artsen gezamenlijk om in den zelfden zin invloed uit te oefenen op het volk, op de groote massa in een vraagstuk, dat zoo sterk onder den invloed staat van massa-psychologische factoren. Daar toch de massa evenmin als de individueele mensch zichzelf objectief beschouwt en daar zij door het bewustzijn van collectieve kracht neigt tot opvattingen en daden, waarvan zij de draagwijdte niet beseft en de gevolgen niet overziet, is het wenschelijk, dat de artsen te zamen op dit gebied mede aan de massa leiding geven, haar de werkelijkheid voor oogen stellen en aldus pogen de menschheid voor excessen te behoeden.

Wij zijn ons wel bewust, dat tegen ons denkbeeld kan worden aangevoerd, dat het oorlogsprobleem groote politieke en oeconomische factoren bevat en dat het niet op den weg der geneeskundigen ligt — althans niet op den weg der geneeskundige organisatie — om op het terrein der politiek en der oeconomie te werken. Echter zijn de sanitaire en humanitaire factoren zoo belangrijk, dat ons inziens dit bezwaar moet vervallen. Hierbij komt, dat de politici en oeconomen, die zich bezighouden met het voorbereiden van de maatregelen, die een einde moeten maken aan het gebruik maken van oorlogsmiddelen voor de oplossing van internationale geschillen, telkens weer herhalen, dat zij hun doel nooit zullen kunnen bereiken zonder krachten steun van de volken zelf. En hieruit vloeit klaarblijkelijk voort, dat het noodzakelijk is, dat de burgers van de verschillende naties zich met elkaar op dit punt

verstaan, hetgeen ons inziens het best te bereiken is door internationale samenwerking tusschen de beroepsorganisaties, in casu de organisaties der artsen in de verschillende landen.

Een dergelijke internationale samenwerking is geenszins in strijd, ja zeer wel te vereenigen met een natuurlijk en gezond patriottisme.

Wij gelooven, dat nu overal in de wereld het terrein gunstig is voor een internationale actie als de door ons bedoelde. Wij vragen ons namelijk af, waarom een denkbeeld, dat ons goed en vruchtbaar lijkt, niet ook zou klaarliggen en weerklank vinden in de hoofden en harten van onze Engelsche, Duitsche, Fransche, Japansche, Amerikaansche enz. collegae.

Wij komen derhalve tot u, het Hoofdbestuur, met het dringende verzoek ons denkbeeld wel te willen overwegen en na te gaan, of de mogelijkheid bestaat, dat u zich in verbinding stelt met de overeenkomstige Hoofdbesturen in andere landen, om met hen te overleggen, op welke wijze de artsen-organisaties der verschillende landen in onderlinge samenwerking, ertoe kunnen bijdragen, dat de algemeene vredesbeweging een gunstigen voedingsbodem vindt in het gezond verstand der volken.

J. ROORDA.

P. K. J. TERVOOREN.

A. H. GARRER.

S. KAMMINGA.

W. E. MERENS.

Haarlem.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiëele verslagen, enz.

Besmetverklaring wegens pest.

De Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid heeft de havenplaatsen Algiers en Oran, alsmede de haven Beyrouth (Syrië) besmet verklaard wegens pest, daar volgens ingekomen ambtsberichten aldaar gevallen van pest zijn voorgekomen.

Mr. .C. M. SCHENCK.

BUITENLAND.

PARIJS. — **Krankzinnige vreemdelingen in Frankrijk.** Dr. A. MARIE, inspecteur der krankzinnigengestichten in Frankrijk, klaagt in zijn jaarverslag over het groote aantal vreemdelingen, 10 pCt. van het geheele aantal verpleegden, die in deze gestichten worden opgenomen. De meeste lijdens zijn Belgen, Italianen en Polen, doch er komen ook Russen, Zwitsers en Oosterlingen onder hen voor, en de meesten hunner lijden aan chronische vormen van krankzinnigheid. In twee en een half jaar zijn 2500 zulke patiënten te Parijs opgenomen, veelal personen, die reeds vóór hun komst in Frankrijk ziek waren. MARIE berekent, dat deze menschen den belastingbetalers 100 millioen francs zullen kosten, daar de meesten nog jong zijn. Aan de Académie de Médecine hebben prof. ACHARD en LÉON BERNARD voorgesteld, bij de regeering aan te dringen op scherper toezicht op de vreemdelingen, die het land binnenkomen. Reeds in 1926 had JUSTIN GODART voorgesteld, van alle binnenkomende vreemdelingen een belasting te heffen, ten einde tegemoet te komen in de kosten, die het land aan hulpbehoevende vreemdelingen besteedt.